

Sygn. akt V GC 1407/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 21.09.2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jadwiga Dobrowolska

Protokolant: Agnieszka Zapart

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2018 w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. K. kwotę 4139,43 złotych (cztery tysiące sto trzydzieści dziewięć złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 29.08.2015 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3269,70 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 5 września 2016r. do Sądu Rejonowego w Kaliszu wpłynął pozew R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) Biuro (...) przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 4 139,43zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 sierpnia 2015r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, iż pojazd marki A. o nr rej (...) stanowiący własność M. S. (1), w dniu 29.07.2015r. uległ wypadkowi. Szkada likwidowana była w ramach likwidacji bezpośredniej. M. S. (1) właścicielka pojazdu marki A. o nr rej (...) dokonała w dniu 17 czerwca 2016 roku przelewu wierzytelności związanej z likwidacją szkody w pojeździe na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w L., który następnie dokonał jej przelewu na rzecz (...) Spółka z o.o. w W..

W odpowiedzi na pozew (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazano m.in., że w ramach likwidacji bezpośredniej, wypłacono poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 4 475,23zł. Powód zakwestionował wysokość wypłaconego odszkodowania domagając się dalszej kwoty 4 139,43zł. stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą wynikającą z kalkulacji naprawy sporządzonej w systemie A. a kwotą przyznaną przez pozwanego. W ocenie pozwanego przyznane i wypłacone odszkodowanie kompensuje poniesioną przez powoda szkodę.

W dalszej części strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny.

W dniu 29.07.2015 roku, doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został samochód osobowy marki A. (...), nr rej. (...), będący własnością M. S. (1). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie pojazdu od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A., a ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność. Szkada zlikwidowana została jako szkoda częściowa w ramach likwidacji bezpośredniej przez (...) SA. Koszt przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia określono na 4.475,23 zł brutto.

Dowód: akta szkody k 146- 167

M. S. (1) właścicielka pojazdu marki A. o nr rej (...) dokonała w dniu 17 czerwca 2016 roku przelewu wierzytelności związanej z likwidacją szkody w pojeździe na rzecz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w L., który następnie dokonał jej przelewu na rzecz (...) Spółka z o.o. w W..

Dowód: umowy przelewu wierzytelności k. 9- 14

Poszkodowana uznała, że kwota ta jest zaniżona.

W dniu 08 sierpnia 2016 roku powód zawarł z (...) Spółka z o.o. w organizacji z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności, którego przedmiotem była wierzytelność pieniężna w zakresie likwidacji szkody z dnia 29 lipca 2015 roku w pojeździe marki A. o nr rej (...) w części przekraczającej wysokość świadczenia pieniężnego zapłaconego przez ubezpieczyciela.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 08.08.2016 roku k. 9; załącznik k. 10)

Samochód A. był sprowadzony z zagranicy. Był serwisowany u (...) serwisie (...).

(dowód: zeznania świadka M. S. (2) na rozprawie w dniu 05.04.2017 roku 00:05:28)

Ubezpieczyciel uwzględniając uszkodzenia pojazdu, stosując ceny części alternatywnych - o porównywalnej jakości oraz roboczogodzinę w wysokości 80,00 zł netto, określił koszt naprawy pojazdu na kwotę 4.475,23 zł brutto.

Nabywca wierzytelności zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy w Systemie A., z której wynika, że koszt naprawy pojazdu wynosi 8.614,66 zł brutto.

Dowód: Kalkulacja naprawy pojazdu NR (...) k. 21-23

Kalkulacja naprawy pojazdu wykonana w programie A., dokonana przez biegłego K. S., wyniosła 8.590,06 zł brutto przy założeniu:

- cen części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu, na dzień powstania szkody,
- norm czasu naprawy określone w programie A.,
- wartości roboczogodziny na lokalnym rynku poszkodowanego, obowiązujące w warsztatach nieautoryzowanych, wyposażonych tak i posiadających kadrę przeszkoloną tak, że mogą wykonać naprawę pojazdu zgodnie z technologią producenta. Roboczogodzina ta na lokalnym rynku wynosi 100,00 zł netto.

Przy zastosowaniu dostępnych na rynku części zamiennych, jakości Q i roboczogodziny 100,00 zł netto i przy następujących założeniach:

ceny występujących na rynku części oryginalnych, jakości Q, na dzień powstania szkody,

norm czasu naprawy określone w programie A., roboczogodziny w wysokości 100,00 zł netto.

Koszt naprawy pojazdu przy tych założeniach wynosi 8.368,69 zł brutto .

W jakości Q występuje jedynie reflektor, którego cenę zastosowano w kalkulacji.

Dowód: opinia biegłego K. S. (2) K 223- 227

Na rynku są dostępne części oryginalne jakości Q, tj. pochodzące od producenta dostarczającego części na pierwszy montaż. C. (...), czyli części oryginalne nie oznaczone logo producenta pojazdu są produkowane zgodnie ze specyfikacją producenta pojazdu, jednak nie posiadają jego logo, a jedynie logo producenta części (podwykonawcy) i są oznaczone jego numerem katalogowym, a nie numerem katalogowym producenta pojazdu. Istotne jest to, że poza brakiem logo producenta, części te nie różnią się niczym tak pod względem konstrukcji, walorów technicznych i estetycznych, jak i jakości, od części dostępnych w oficjalnej sieci sprzedaży producenta pojazdu. Co do zasady są one dostępne we własnej sieci dystrybucyjnej producenta części zamiennych lub w hurtowniach uniwersalnych. Inne oznaczenie tych części to: (...) przedmiotowej sprawie, w tej jakości występuje jedynie reflektor i taki został zastosowany w kalkulacji.

Druga grupa części zamiennych, to części o porównywalnej jakości P, i zamienniku Z. C. z tej grupy charakteryzują się między innymi:

z tworzywa - gorsza jakość tworzywa, inna faktura, zmiana koloru w czasie, trudność montażu - niedokładność położenia otworów mocujących,

metalowe - gorsza jakość materiału, skłonność do korozji, niedokładne wymiary - trudność montażu,

oświetleniowe - gorsza siła i strumień światła, krótsza trwałość odblasku, niedokładne położenie punktów mocowania.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie, zeznań M. S. (1) oraz opinii biegłego K. S.. Dowody te w ocenie sądu wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały, stanowiąc logiczną całość.

Sąd nie podzielił w całości opinii biegłego C., iż rzeczywisty koszt wysokości szkody majątkowej jaka powstała w związku z kolizją z dnia 29 lipca 2015 roku samochodu A. o nr rej. (...) wynosił 4.776,14 złotych brutto(opinia biegłego z dnia 15.01.2018 roku k. 109-118; opinia uzupełniająca z dnia 06.03.2018 roku k. 173 - 174).

Biegły przyjął w swojej opinii założenie, że z uwagi na wiek pojazdu brak jest podstaw do stosowania w procesie naprawy części oryginalnych. Uwzględnia w kosztach naprawy części o jakości Q i P.

Na uzasadnienie biegły podaje, że części Q i P są dopuszczone do obrotu gospodarczego jakość części Q i P powinna zostać potwierdzona stosownymi zaświadczeniami wydanymi przez producenta tych części na pierwszy montaż, że są to części, które spełniają wymogi jakościowe.

Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale z dnia 20.06.2012 r. IICZP 85/11) , gdzie wskazano, iż z samego faktu dopuszczenia do obrotu nie wynika odpowiednia jakość tych części. Jakość części musi być potwierdzona stosownymi zaświadczeniami.

Z tych względów opinia nie jest przydatna. W odpowiedzi na zobowiązanie biegły oświadczył, iż jeśli dana część została w system zaświadczeń producentów części wskazanych przez biegłego w opinii głównej jako Q, to oznacza, iż części te zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi ustalonymi przez producenta firmę (...) i części te są tej samej jakości co części stosowane do montażu tych pojazdów.

Nie sposób zgodzić się ze stwierdzeniem biegłego, że gdy zakwalifikował do danej kategorii, to oznacza, że producent tej części musiał przedstawić stosowne zaświadczenie przy umieszczaniu części na liście programu.

Powód przedstawił wątpliwości co do rzetelności zakładki A. - zwanej A. w zakresie przyporządkowywania poszczególnych części do określonych kategorii.

Firma (...) nie jest instytucją przewidzianą do zaświadczenia powyższych faktów i nie można mówić o żadnym domniemaniu faktycznym, iż skoro w zakładce A. dana część ma symbol Q, to część ta posiada stosowne zaświadczenie.

Powyższe zostało potwierdzone oświadczeniem złożonym przez firmę (...), iż firma ta jest dostawcą rozwiązań służących wspieraniu procesu likwidacji szkód, w szczególności oprogramowania komputerowego i nie posiada żadnej dokumentacji dotyczącej części samochodowych udostępnionych w jej systemie przez dostawców.

Biegły który został poproszony o przedstawienie materiałów źródłowych (zaświadczeń) na podstawie których opracował swoją opinię, nie tylko takich materiałów źródłowych nie przedstawił, a co więcej broniswej opinii przy wykorzystaniu domniemania faktycznego, iż skoro jakaś część w programie AudaOptima ma oznaczenie Q, to automatycznie z tego wynika, iż posiada stosowne zaświadczenia.

Nie można zgodzić się z wnioskami biegłego w zakresie w jakim biegły w sposób kategoryczny oświadcza, iż wskazane w systemie AudaOptima części mogą być zakwalifikowane do tak zwanych najlepszych zamienników i posiadają one odpowiednie zaświadczenia.

Z oświadczenia firmy (...) jednoznacznie wynika, iż nie posiada ona żadnej dokumentacji dotyczącej części samochodowych udostępnionych w jej systemie przez dostawców, jak również cenami tych części które w sposób drastyczny różnią się od cen części oryginalnych.

W związku z powyższym, jeżeli biegły przy sporządzaniu opinii nie dysponuje stosownymi zaświadczeniami i opiera się na systemie kalkulacyjnym A., powinien ograniczyć się do sporządzenia kalkulacji naprawy w wersjach zawartych w zleceniu (części O, Q, PJ) nie wysnuwając jednocześnie wniosków o jakości danych części na podstawie jedynie domniemania faktycznego.

Producent części o jakości Q (tj. będący producentem zarówno części zamiennych jak i na pierwszy montaż) nie warunkuje wydania zaświadczenia od zakupu towaru. Oznaczenie: część Q - nie może mieć charakteru „handlowego”, marketingowego, lecz winno być potwierdzone przez określone podmioty w określony przepisami prawa sposób, tj. że jest to oryginalna część zamienna oznakowana logo producenta części, dostarczającego dany element na pierwszy montaż (§ 1 pkt 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 08.10.2010 r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję Dz. U. z 2010 nr 198 poz. 1315).

W ocenie sądu pozwany nie wykazał, że części Q wskazane w kalkulacji były rzeczywiście dostępne w dacie szkody, z uwagi na to, że możliwość stosowania innych części niż oryginalne wymaga każdorazowo weryfikacji za pomocą numerów katalogowych poprzez porównanie tych części z częściami oryginalnymi (z uwagi na możliwe błędne dane systemowe).

W ocenie sądu obowiązek dowodzenia w tym zakresie spoczywał na pozwanym (art. 6 k.c w zw. z art. 232 k.p.c.)

Pozwany nie przedstawił dowodów pozwalających na zweryfikowanie, czy części alternatywne były dostępne, czy odpowiedniej jakości a nadto na ustalenie ich producentów, celem umożliwienia ustalenia, czy posiadają one stosowne zaświadczenia, co do których istnienia biegły C. zapewniał, że są, jednak dowodu na tą okoliczność nie przedstawił.

Istotne znaczenie mają takie okoliczności jak: bezpieczeństwo ruchu drogowego, gwarancja prawidłowego działania, spasowania, okres trwałości części nieoryginalnych.

W ocenie Sądu, opinia biegłego sądowego K. S. (2) wraz z jej uzupełnieniem sporządzona została w sposób rzetelny, fachowy, w oparciu o obowiązujące przepisy prawa i zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego.

Sąd co do zasady zgadza się z biegłym K. S., iż naprawa uszkodzonego samochodu przy użyciu części o jakości Q doprowadzi pojazd do stanu sprzed szkody, jednakże o tym, iż można zakwalifikować daną część do tej kategorii nie jest wystarczające umieszczenie jej w bazie jakiegoś programu (AudaOptima), warunek ten może spełnić jedynie uzyskanie stosownego zaświadczenia.

W związku z powyższym, Sąd w tej części w całości podzielił stanowisko powoda. Tylko zastosowanie części oryginalnych, sygnowanych logo producenta pojazdu, daje pełną gwarancję jakości naprawy uszkodzonego pojazdu.

Sąd zważył, co następuje.

Odpowiedzialność pozwanego wynika z zawartej przez niego umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zmianami) umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody rządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub (naturze) danego rodzaju stosunku. Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie lub świadczenie z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku ustaleń, zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu (art. 13 ust. 1 ustawy). Termin wypłaty odszkodowania wynosi zasadniczo 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie (art. 14 ust. 1 ustawy). W przypadku, gdyby wyjaśnienie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania (art. 14 ust. 2 ustawy). Zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 § 2 k.c.). O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ k.c.). W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że pozwany ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez sprawcę kolizji, którego odpowiedzialność oparta jest na treści przepisu art. 415 k.c. w zw. z art. 430 k.c. Bezspornym pozostaje również, iż odpowiedzialność pozwanego wynika z art. 822 § 1 i 2 k.c. oraz art. 9 i 9a ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Powód zaś będąc osobą uprawnioną do odszkodowania mógł dochodzić roszczenia bezpośrednio od pozwanego (art. 822 § 4 k.p.c.). Sporna pomiędzy stronami procesu pozostawała wysokość odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej. Przede wszystkim sąd zauważa, iż sposób naprawienia szkody został uregulowany przez ustawodawcę w art. 361 § 2 k.c. i obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono i stosownie do wyboru poszkodowanego, powinno nastąpić bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń ogranicza się jednak do zapłaty określonej w umowie kwoty odszkodowania (art. 822 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie, z uwagi na istotną rozbieżność w przedmiocie kosztów naprawy pojazdu marki A. o nr rej. (...) koniecznym było ustalenie przez Sąd racjonalnej i uzasadnionej kwoty niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Powód przedłożył do akt sprawy kalkulację. Ponadto, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych, techniki samochodowej, wyceny wartości pojazdów oraz kosztów jakości napraw pojazdów samochodowych.

Analizując całość materiału dowodowego w sprawie, Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione zarówno co do zasady jak i wysokości.

Jako datę wymagalności odsetek za opóźnienie sąd uznał datę wskazaną w pozwie, mając na względzie art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Gdy wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okaże się niemożliwe, świadczenie powinno zostać spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (art. 817 § 2 k.c.). Pozwany winien był niezwłocznie wypłacić uprawnionemu należne odszkodowanie, po zebraniu niezbędnych danych. Pozwany dysponując odpowiednim aparatem pracowniczym i osób z nim współpracujących, w tym rzeczoznawcami samochodowymi, winien był w sposób należyty i profesjonalny ocenić skalę doznanej szkody. Mając powyższe na uwadze sąd uznał, że powód nie wykazał daty zawiadomienia pozwanego o wypadku, od którego należy liczyć trzydziestodniowy termin spełnienia przez ubezpieczyciela świadczenia. Zatem Sąd przyjął jako dzień naliczania odsetek przyjął dzień 20 października 2016 roku, albowiem jest to dzień przypadający po trzydziestym dniu od doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej.

Mając powyższe na uwadze sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty te złożyły się: oplata od pozwu, koszty opinii biegłego w części poniesionej przez powoda, koszty zastępstwa procesowego oraz oplata skarbową od pełnomocnictwa.